

40 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ, Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΗΛΩΝΕΙ: "ΤΟ ΤΑΝΚ ΕΙΧΕ ΔΙΚΙΟ"

Τα τελευταία χρόνια στο πλαίσιο της περίφημης κρίσης το κράτος επιτίθεται με κάθε μέσο στα κατώτερα στρώματα. Στοχεύει στην εξαθλίωση μέσω της οικονομικής μας αφαίμαξης και της ανεργίας, στον τρόπο και στον φόβο μέσω της φυσικής καταστολής απεργιών, διαδηλώσεων, καταλήψεων και κάθε μορφής αντίστασης που ξεδιπλώνεται, στον κοινωνικό κανιβαλισμό με την προώθηση του «κακού παιδιού» του κάθε λογής φασιστοειδούς. Όλη αυτή η πολυμέτωπη επίθεση οδηγεί στην σύγχυση, τον αποπροσανατολισμό και τελικά στην κοινωνική απάθεια αφήνοντας το κράτος να συνεχίζει την δουλειά του ανενόχλητο και να καταλαμβάνει όλο και περισσότερο χώρο.

Παράλληλα, το κεφάλαιο δεν μπορεί να πραγματοποιήσει αναδιαρθρώσεις στην αγορά και να αφήσει απέξω την κυρίαρχη βιομηχανία παραγωγής γνώσης, το ελληνικό πανεπιστήμιο. Στην προσπάθεια του να γίνει πιο αποδοτικό για τα αφεντικά, το πανεπιστήμιο παρεμβαίνει στο πλέγμα των σχέσεων στο εσωτερικό του (οικονομικών και κοινωνικών) με την υποβάθμιση των εργασιακών σχέσεων (π.χ, απολύσεις καθαριστριών, άμισθη εργασία), την εντατικοποίηση της γνώσης, την προώθηση του ατομισμού και του καριερισμού και με την αποστείρωση που τον καθιστά καθαρό από αγώνες στο εσωτερικό του και αποκομμένο από τα κοινωνικά γεγονότα. Αυτή η συνθήκη ταιριάζει γάντι στις βρωμοδουλειές τους γιατί δεν μπορούμε να ξεχνάμε ότι το Ε.Μ.Π. είναι μια μπίτζνα εκατομμυρίων.

Είναι λοιπόν σαφές ότι εμείς δε χωράμε στα σχέδια τους και πλέον μας το δηλώνουν .

Την Πέμπτη 11/04, με απόφαση του πρύτανη Σίμου Σιμόπουλου κόβεται η παροχή internet στην αίθουσα 11 του κτηρίου των χημικών μηχανικών. Αποτέλεσμα αυτού είναι η διακοπή λειτουργίας δύο κινηματικών μέσων αντιπληροφόρησης του Athens indymedia και του 98 fm. Αυτή η κίνηση δε μας εκπλήσσει μιας και τα τελευταία χρόνια τα μέσα αντιπληροφόρησης του αγώνα στοχοποιούνται και απειλούνται από διάφορους και με διάφορους τρόπους: από τα κανάλια και τα δελτία των 8 (την επίσημη προπαγάνδα του κράτους), από μπουμπούκους και κάθε λογής παρακρατικά τσιράκια που εκμεταλλευόμενοι τους όρους του θεάματος συκοφαντούν τον κοινωνικό αγώνα.

Για μας γενικά οι δομές αντιπληροφόρησης δεν είναι απλά σημαντικές, αλλά αναγκαίες για τον ίδιο τον αγώνα. Είναι αναγκαίες για τη διάδοση του λόγου μας σε ένα ευρύτερο σύνολο ανθρώπων, μακριά από τους όρους του θεάματος και του κέρδους, μακριά από κανάλια και μεσολαβητές-νταβατζήδες, προσβάσιμες στο καθένα και σημεία αναφοράς για όλο το κίνημα. Επιπλέον, προσφέρουν μια ευκαιρία πρώτης διασύνδεσης με απομακρυσμένες εστίες αγώνα.

Και γιατί μέσα απ' τα πανεπιστήμια;

Ο κόσμος του αγώνα έχει κατακτήσει χώρο μέσα στις σχολές. Τα πανεπιστήμια όσο και αν προσπαθούν να τα αλλάξουν είναι ακόμη χώροι ελεύθεροι και προσβάσιμοι σε όλους. Εκεί συναντιούνται και τους χρησιμοποιούν

καθημερινά μεγάλο πλήθος ανθρώπων όπως γείτονες και νεολαίοι, και πραγματοποιούνται συνεχώς πολιτιστικές και πολιτικές εκδηλώσεις. Δε θα μπορούσαν να λείπουν μέσα από αυτά και οι κινηματικές υποδομές: από ραδιόφωνα, blogs και sites μέχρι συνελεύσεις σωματείων και μεταναστών, και φυσικά, φοιτητικά στέκια και καταλήψεις οι οποίες με το λόγο και τη δράση τους παίρνουν χώρο απέναντι στο σύγχρονο ολοκληρωτισμό των πανεπιστημίων.

Εμείς παρεμβαίνοντας στη καθημερινότητα των σχολών, αμφισβητούμε την ίδια τη γνώση και τους τρόπους που αυτή παράγεται και μεταδίδεται. Αποδομούμε τους κυρίαρχους μηχανισμούς (κομματικούς και μη) και τις σχέσεις εξουσίας που αυτοί προωθούν, αναδεικνύουμε τη βρώμικη πλευρά του πανεπιστημίου (τα ερευνητικά και άλλες λαμογιές) αλλά και επαναοικειοποιούμε και χρησιμοποιούμε τη γνώση και τη τεχνολογία στη κατεύθυνση της κοινωνικής απελευθέρωσης. Δημιουργούμε τις δικές μας σχέσεις συντροφικότητας και αλληλεγγύης μακριά από κάθε λογική εκμετάλλευσης και οργανώνουμε αντιεραρχικά τις συλλογικές μας αντεπιθέσεις.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στους αγώνες και τα εγχειρήματα που ξεπηδούν στο χώρο δράσης μας: Από τις απεργίες των εργολαβικών μέχρι τις δομές αντιπληροφόρησης.

Οι επιθέσεις τους λοιπόν δε στοχεύουν μόνο στις δομές μας αλλά και τα περιεχόμενα μας.

Θα συνεχίσουμε να δημιουργούμε και να υπερασπιζόμαστε τις ρωγμές στην πανεπιστημιακή γυάλα που τόσο φοβούνται!